

243. У СТРАДАЊА

(Откр. Јов. гл. 5. 19. Јевр. 12. 5.-7.)

(На глас бр. 99. 105. и 119.)

1. Једина је љубав тек, Што се строгост чини нама
То је истом јарам благ, Ког' Спас даје сад Својима.
Понес'те га за Њим сви, Не уздиш'те сада ви!
2. Спас претрпи за нас смрт, Текла ј' за нас крвца Њег'ва!
Не тужите, - јер смо ми Насљедници Њег'вог царства!
Он нас к' виделу води " Не брин'те се!" беседи.
3. Тишти ли нас тешко прут - Љубав Божју ми слаavimo.
Тиште ли нас страдања - Љубав чисту с' тим видимо:
Реч истине збори к' нам'; "Не брин'те се! Бог је с' вам!"
4. Ако мислиш да нас Бог Рад је саме оставити,
Ти на Очин куцни дом - Па ће ти се отворити;
Јер Он вели: "Куцајте И отвориће вам се!"
5. Шта је време страдања, Спрама царства и радости,
Које је Бог обећ'о Свима, кој' ће претрпети!
Гле, како Спас за нас све; Невин страда, к'о јагње!
6. Помислите, да смо ми За то све скривили сами;
Ал' се ипак радујте, Што Спас за нас страда прави:
Помири нас с' Богом Он, Њег'вом смрћу и патњом!

7. Кад би ми разумели На што Бог, страдање шалје,
Божјим путем радо би Ишли, куд' нас води даље:
Видели би плод што пре, Што из страдње извире.